

בטעמי המקרא

ספרי המקרא ערוכים ומחולקים
לנושאים ולפסקאות, עם כותרות

קריאות בתורה והפטרות למועדי תקופת שמות

לפי מנהגי עדות ישראל
ספרדים, אשכנזים [נוסח ספרד ונוסח אשכנז], תימנים, ואיטלקים - לגוניהם.
התימנים והאיטלקים - לפי נוסח הספרדים, אלא אם צוין אחרת

שבת שקלים השבת שלפני ראש חודש אדר [אדר ב' בשנה מצומרת].
ואם חל ראש חודש אדר [או אדר ב' בשנה מצומרת] בשבת, אזי היא מתקיימת
באותה שבת-ר"ח.

שבת זכור השבת שלפני כולל.

פורים

שבת פרה תמיד השבת שלפני שבת החודש [ראה מ"ד בהמשך הרשימה].
והיא השבת שלפני האחרונה באדר (בשנה מצומרת אדר ב').
ואם חל ראש חודש ניסן בשבת, אזי השבת האחרונה באדר.

שבת החודש השבת האחרונה באדר (בשנה מצומרת אדר ב').
ואם חל ראש חודש ניסן בשבת, אזי באותה שבת-ר"ח.

תעניות ציבור מתקופת שנות עשרה בטבת, תענית אסתר

נערך ונדפס ע"י אהרון אמוזג

"יערך אתו אהרן מערב עד-בקר ... לדלתיכם" [ויקרא כדג]

מהדורת

ביכורים

שבט תשע"ד - ינואר 2014

שבת שקלים

הראלנה מסדרת 4 השמות

הפרישה בתורה [ספר ראלנה]

קריאת מסדרת אותו הספוא.

ואם חלה שבת זאת בראש חודש קריאת פונס, להלן [מספר שני]
 בפרשת פינחס מתוך קרבנות תמידיו ומוספין [במדבר כח]

במדבר, פרק כח

ט וּבָיִוִם הַשְּׁבֹט

קרבן מוסף שבת

שְׁנֵי־כִבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם

עולה: בהמות

וּשְׁנֵי עֹשְׂרִים סֶלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְשֶׁמֶן וְנִסְכּוֹ:

מנחה ונסך

. עַל־עֹלֹת שֶׁבֶת בְּשֶׁבֶתוֹ עַל־עֹלֹת הַתְּמִיד וְנִסְכָּה: {פ}

יא וּבְרֵאשֵׁי חֹדְשֵׁיכֶם

בראשי חודשים

תִּקְרְבוּ עֹלָה לַיהוָה

עולה:

פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנַיִם

בהמות

וְאַיִל אֶחָד

כִּבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה שֶׁבְּעָה תְּמִימִם:

יב וּשְׁלֹשָׁה עֹשְׂרִים סֶלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְשֶׁמֶן לֶפָר הָאֶחָד

מנחת

וּשְׁנֵי עֹשְׂרִים סֶלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְשֶׁמֶן לְאַיִל הָאֶחָד:

יג וְעֹשְׂרֵן עֹשְׂרוֹן סֶלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְשֶׁמֶן לִכְבֹּשׂ הָאֶחָד

עֹלָה הַיֵּחַ נִיחַח אֲשֶׁה לַיהוָה:

יד וְנִסְכֵיהֶם

נסכים

חֲצִי הַהֵיזֵן יִהְיֶה לֶפָר

וּשְׁלִישֵׁת הַהֵיזֵן לְאַיִל

וּרְבִיעֵת הַהֵיזֵן לִכְבֹּשׂ יֵינ

זֹאת עֹלֹת חֹדֶשׁ בְּחֹדְשׁוֹ לְחֹדְשֵׁי הַשָּׁנָה:

טו וּשְׁעִיר עֲזִים אֶחָד לְחַטָּאת לַיהוָה

עַל־עֹלֹת הַתְּמִיד יַעֲשֶׂה וְנִסְכּוֹ: {ס}

שעיר לחטאת

[וגם] עלות התמיד

קריאה בתורה למפטיר

[מספר 11, ופגרת ר"ח מספר 11]

מתוך פר' כי תשא [שמות פרק ל, י' 20]

מחצית השקל

[חומש שמות]

יא וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:

פרק ל

יב כִּי תִשָּׂא אֶת־רֹאשׁ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לִפְקֻדֵיהֶם

וַיִּתְּנוּ אִישׁ כְּפָר נִפְשׁוֹ לַיהוָה בַּפְּקָד אַתֶּם וְלֹא־יִהְיֶה בְּהֶם נֶגֶף בַּפְּקָד אַתֶּם:

יג זָה וַיִּהְיֶה כָּל־הַעֲבֹר עַל־הַפְּקָדִים מִחֲצִית הַשָּׁקֶל בְּשָׁקֶל הַקֹּדֶשׁ
 עֲשָׂרִים נִגְדָה הַשָּׁקֶל מִחֲצִית הַשָּׁקֶל תְּרוּמָה לַיהוָה:
 יד כָּל הַעֲבֹר עַל־הַפְּקָדִים מִבְּנֵי עֲשָׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה יִתֵּן תְּרוּמַת יְהוָה:
 טו הָעֲשִׂיר לֹא־יִרְבֶּה וְהַדָּל לֹא יִמְעוֹט מִמִּחֲצִית הַשָּׁקֶל
 לָתֵת אֶת־תְּרוּמַת יְהוָה לְכַפֵּר עַל־נַפְשֹׁתֵיכֶם:
 טז וְלִקְחֹתֶם אֶת־כֶּסֶף הַכֹּפָרִים מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְנָתַתְּ אֹתוֹ עַל־עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד
 וְהָיָה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְזָכְרוֹן לִפְנֵי יְהוָה לְכַפֵּר עַל־נַפְשֹׁתֵיכֶם: {פ}

הפטרת פרשת שקלים
 מלכים ב: יא, יז - יב, ז
 הספדים מתחילת ספר ו"א פסוק י"ג, האשכנזים והתימנים ספר ו"ג פסוק א'

עתליה, ויואש [נכדה] בן אחזיה
 הסיפור על עתליה ויואש מתחיל בתחילת פרק יא

--- כאן מתחילים הספדים ---

פרק יא

יז וַיִּכְלֹת יְהוֹיָדָע אֶת־הַבְּרִית
 בֵּין יְהוָה וּבֵין הַמְּלִאָךְ וּבֵין הָעָם לִהְיוֹת לָעָם לַיהוָה
 וּבֵין הַמְּלִאָךְ וּבֵין הָעָם:
 יח וַיָּבֹאוּ כָּל־עַם הָאָרֶץ בֵּית־הַבַּעַל וַיִּהְיֶזְאוּ
 אֶת־מִזְבְּחֹתָיו וְאֶת־צִלְמֵי שִׁבְרֹו הַיָּטֵב
 וְאֵת מִתָּן כִּתְּו הַבַּעַל הִרְגוּ לִפְנֵי הַמִּזְבְּחוֹת
 וַיִּשֶׁם הַכֹּהֵן פְּקֻדֹת עַל־בֵּית יְהוָה:
 ט וַיִּקַּח אֶת־שָׂרֵי הַמַּאֲוֹת וְאֶת־הַכֹּהֲנִים וְאֶת־הַרְצִים וְאֵת כָּל־עַם הָאָרֶץ
 וַיִּרְיֵדוּ אֶת־הַמְּלִאָךְ מִבֵּית יְהוָה וַיָּבֹאוּ הַרְדֹּף־שָׁעַר הַרְצִים בֵּית הַמְּלִאָךְ
 וַיִּשָּׁב עַל־כֶּסֶף הַמְּלָכִים:
 כ וַיִּשְׁמַח כָּל־עַם־הָאָרֶץ וְהָעִיר שָׂקֵטָה
 וְאֶת־עַתְלֵיָהּוּ הַמֵּיתוֹ בַּחֶרֶב בֵּית (מלך) הַמְּלִאָךְ: {ס}

יהודע כורת ברית:

א. בין ה' המלך והעם
ב. בין המלך והעם

נתיצת בית-הבעל, והרגית כהן הבעל

פקודות (משמרות) על בית ה' משיבים את המלך על כסאו

ממיתים את עתליהו

--- כאן מתחילים האשכנזים והתימנים ---

פרק יב

יואש המלך

א בֶּן־שֶׁבַע שָׁנִים יְהוֹאָשׁ בְּמִלְכוֹ: {פ}
 ב בַּשָּׁנָה־שְׁבַע לַיהוָה מָלַךְ יְהוֹאָשׁ
 וְאַרְבָּעִים שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלַם
 וְשֵׁם אִמּוֹ צִבְיָה מִבְּאֵר שֶׁבַע:

מלכותו

ג וַיַּעַשׂ יְהוָאֵשׁ הַיִּשָּׁר בְּעֵינֵי יְהוָה כָּל־יָמָיו
אֲשֶׁר הוֹרְהוּ יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן:

ד רק הבמות לא־סגרו עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות:

ניעש יהואש הנשר

רק הבמות לא־סרו

יהואש עושה בדיק הבית

ה וַיֹּאמֶר יְהוָאֵשׁ אֶל־הַכֹּהֲנִים

כָּל־כֶּסֶף הַקִּדְשִׁים אֲשֶׁר־יּוּבֵא בֵּית־יְהוָה כֶּסֶף עוֹבֵר

אִישׁ כֶּסֶף נִפְשׁוֹת עָרְבוּ

כָּל־כֶּסֶף אֲשֶׁר יַעֲלֶה עַל לֵב־אִישׁ לְהָבִיא בֵּית יְהוָה:

הוראת יהואש -
כל כספי הקדשים -
לחיזוק בדיק הבית

ו יקחו להם הכהנים איש מאת מקרו

והם יחזקו את־בֵּדֶק הַבַּיִת לְכָל אֲשֶׁר־יִמָּצֵא שָׁם בְּדֶק: {פ}

ז וַיְהִי בַשָּׁנָה עֲשָׂרִים וּשְׁלֹשׁ שָׁנָה לַמֶּלֶךְ יְהוָאֵשׁ

לֹא־חִזְקוּ הַכֹּהֲנִים אֶת־בְּדֶק הַבַּיִת:

ההוראה לא בוצעה

ח וַיִּקְרָא הַמֶּלֶךְ יְהוָאֵשׁ לַיהוֹיָדָע הַכֹּהֵן וּלְכֹהֲנָיִם וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם

מִדְּוַע אֵינְכֶם מְחֻזְקִים אֶת־בְּדֶק הַבַּיִת

וְעַתָּה אֶל־תִּקְחוּ־לְכֶסֶף מֵאֵת מִכְּרֵיכֶם כִּי־לְבֶדֶק הַבַּיִת תִּתְּנֶנּוּ:

יהואש קורא לסדר
ומעדכן ההוראה -
איסוף הכסף בארון

ט וַיֹּאֲתוּ הַכֹּהֲנִים

לְבַלְתִּי קַח־תִּכְסֹּף מֵאֵת הָעָם וּלְבַלְתִּי תִּזְק אֶת־בְּדֶק הַבַּיִת:

י וַיִּקַּח יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן אֶרְוֹן אֶחָד וַיִּקַּב חֵר בְּדַלְתּוֹ

וַיִּתֵּן אֹתוֹ אֶצֶל הַמְּזֻבָּח (בימין) מִיְמִין

בְּבוֹא־אִישׁ בֵּית יְהוָה

וַנִּתְּנוּ־שָׁמָּה הַכֹּהֲנִים שְׁמֵכֵי הַסֶּף אֶת־כָּל־הַכֶּסֶף הַמוּבֵא בֵּית־יְהוָה:

הכהנים נאותים
לבצע

יא וַיְהִי כִּרְאוֹתָם כִּי־רָב הַכֶּסֶף בְּאֶרְוֹן

וַיַּעַל סֹפֵר הַמֶּלֶךְ וַהֲכַתֵּן הַגְּדוֹל

וַיִּצְרְוּ וַיִּמְנוּ אֶת־הַכֶּסֶף הַנִּמְצָא בֵּית־יְהוָה:

יב וַנִּתְּנוּ אֶת־הַכֶּסֶף הַמִּתְכּוֹן

עַל־ (יד) יְדֵי עֹשֵׂי הַמְּלֶאכֶה (הפקדים) הַמְּפַקְדִים בֵּית יְהוָה

וַיּוֹצִיאוּהוּ לְחַרְשֵׁי הָעֵץ וּלְבָנִים הָעֹשִׂים בֵּית יְהוָה:

ירב הכסף בארון

הכסף - לעושים
במלאכה ולרכישת
חומרים

- יג וּלְגֹדְרִים וְלַחֲצֵבֵי הָאֶבֶן
 וְלִקְנוֹת עֵצִים וְאֲבָנֵי מַחֲצֵב לְחֹזֵק אֶת־בֵּרֶק בֵּית־יְהוָה
 וְלִכְל אֲשֶׁר־יֵצֵא עַל־הַבַּיִת לְחֹזֵקָה:
- יד אֲדָּ לֹא יַעֲשֶׂה בַּיִת יְהוָה
 סִפּוֹת לְכֶסֶף מְזֻמָּרוֹת מְזֻרְקוֹת חֲצֻצְלוֹת כָּל־כְּלֵי זָהָב וְכָל־כֶּסֶף
 מִן־הַכֶּסֶף הַמּוֹבָא בַּיִת־יְהוָה:
- טו כִּי־לַעֲשֵׂי הַמְּלָאכָה יִתְּנֶהוּ וְחִזְקוֹ־בּו אֶת־בַּיִת יְהוָה:
- טז וְלֹא יִחְשְׁבוּ אֶת־הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר יִתְּנוּ אֶת־הַכֶּסֶף עַל־יְדֵיהֶם
 לַתֵּת לַעֲשֵׂי הַמְּלָאכָה כִּי בְּאִמְנַתָּהּ הֵם עֹשִׂים:
- יז כֶּסֶף אֲשֶׁם וְכֶסֶף חֲטָאוֹת לֹא יוּבָא בַּיִת יְהוָה לְכַהֲנִים יְהוֹי: {פ}

ייעוד הכסף

שבת זכור

הַסְפֵּדוֹת 4 הַסְפֵּדוֹת

הַפְּרִיעָה בַּתּוֹרָה

קוֹרְאִים כֹּהֵן אֶתְּנוּ הַסְּמוּעַ

קריאה בתורה למפטיר

דברים כה, יז-יט

יז זְכוֹר אֶת אֲשֶׁר-עָשָׂה לָךְ עַמְלֶךְ בַּדֶּרֶךְ בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרָיִם:
 יח אֲשֶׁר קָרָךְ בַּדֶּרֶךְ וַיַּיַּגְבֵּךְ בְּיָד-כָּל-הַנְּחָשִׁים אֲחֵרֶיךָ וְאֵתָה עֵרָ וַיַּגֵּעַ
 וְלֹא יָרָא אֱלֹהִים:
 יט וְהָיָה בַּהֲנִיחַ יְהוָה אֶל-תְּיֹדֶךָ לָךְ מִכָּל-אֲיִבֶיךָ מִסָּבִיב
 בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה-אֶלְהֶיךָ נָתַן לָךְ נַחֲלָה לְרִשְׁתָּהּ
 תִּמְחַדָּה אֶת-זִכְרֵךְ עַמְלֶךְ מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם לֹא תִשְׁכַּח: {פ}{פ}{פ}

• מצוות מחייבת
עמלק

הַפְּטֹרָה פְּרִיעָה זְכוֹר

שמואל א, החל מפרק יד פסוק אחרון [בב] - עד פרק טו פסוק לד.
 הַתְּיֹמָיִם, הַסְּכָרִיִּים וְהַאֲשַׁכְנִיִּים מִתְּיֹמִיִּים כֹּל אֶחָד מֵאֲחֵי אַחֵר [לְהַלְוִן]

---- כַּאֲן מִתְּיֹמִיִּים הַתְּיֹמָיִם ----

[שמואל א]

בב וַתְּהִי הַמַּלְחָמָה חֲזָקָה עַל-פְּלִשְׁתִּים כָּל יְמֵי שְׁאוּל
 וַרְאָה שְׁאוּל כָּל-אִישׁ גִּבּוֹר וְכָל-בֶּן-חַיִל וַיֹּאסְפֵהוּ אֵלָיו: {פ}

פרק יד

מלחמת שאול בעמלק ובמלכו אגג

---- כַּאֲן מִתְּיֹמִיִּים הַסְּכָרִיִּים ----

פרק טו

א וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל-שְׁאוּל

הציווי להשמיד
את עמלק

אֶתִּי שְׁלַח יְהוָה לְמַשְׁחֶךָ לְמִלָּךְ עַל-עַמּוֹ עַל-יִשְׂרָאֵל
 וְעַתָּה שְׁמַע לְקוֹל דְּבַרֵי יְהוָה: {ס}

הקדמה

---- כַּאֲן מִתְּיֹמִיִּים הַאֲשַׁכְנִיִּים ----

ב כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת

הרקע לציווי

פְּקֹדֵתִי אֶת אֲשֶׁר-עָשָׂה עַמְלֶךְ לְיִשְׂרָאֵל

אֲשֶׁר-שָׂם לוֹ בַּדֶּרֶךְ בְּעֵלְתוֹ מִמִּצְרָיִם:

ג עַתָּה לָךְ וְהִבִּיתָה אֶת-עַמְלֶךְ

הציווי

וְהִחַרְמֶתֶם אֶת-כָּל-אֲשֶׁר-לּוֹ וְלֹא תִחַמְלֵהוּ עָלָיו

והמתה מאיש עד-אשה
מעלל ועד-יונק משור ועד-שה מנמל ועד-תמור: {ס}

ד וישמע שאול את-העם ויפקדם בטלאים

מאתים אלף רגלי ועשרת אלפים את-איש יהודה:

ה ויבא שאול עד-עיר עמלק וירב בנחל:

ו ויאמר שאול אל-הקיני

לכו סרו רדו מתוך עמלקי פן-אספד עמו

ואתה עשיתה חסד עם-כל-בני ישראל בעלותם ממצרים

ויסר קיני מתוך עמלק:

היערכות
מפקד הלוחמים
היערכות בנחל
הודעה מראש לקיני

המלחמה

ז ויך שאול את-עמלק מחוילה בואך שור אשר על-פני מצרים:

ח ויתפש את-אנג מלך-עמלק חי ואת-כל-העם החרים לפי-חרב:

ט ויחמל שאול והעם על-אנג ועל-מיטב הצאן והבקר והמשנים

ועל-הפרים ועל-כל-הטוב ולא אביו החרימם

וכל-המלאכה נמבזה ונמס אתה החרימו: {פ}

י ויהי דבר-יהוה אל-שמואל לאמר:

יא נחמתי כיהמלכתי את-שאול למלך

כישב מאחרי ואת-דברי לא הקים

ויחר לשמואל ויזעק אל-יהוה כל-הלילה:

יב וישכם שמואל לקראת שאול בבקר

ויגד לשמואל לאמר בא-שאול הפרמלה

והנה מציב לו יד ניסב ויעבר ויגרד הגלגל:

יג ויבא שמואל אל-שאול

ויאמר לו שאול

ברוך אתה ליהוה תקימתי את-דבר יהוה:

יד ויאמר שמואל

ומה קול-הצאן הזה באזני וקול הבקר אשר אנכי שמע:

שאל מכה בעמלק ותופש את אנג
חמלה על אנג ועל הבהמות

ה' לשמואל

נחמתי כיהמלכתי את-שאול

שמואל הולך לקראת שאול

שמואל ושאל

"בירורים"

טו וַיֹּאמֶר שָׂאוּל

מֵעַמְלִקֵי הַבְּיָאוֹם אֲשֶׁר חָמַל הָעָם עַל-מִיטַב הַצֹּאן וְהַבְּקָר
לְמַעַן זָבַח לַיהוָה אֱלֹהֵיךָ וְאֶת-הַיּוֹתֵר הִחַרְמֵנוּ: {ס}

טז וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-שָׂאוּל

הֲרַף וְאִנְיָדָה לְךָ אֵת אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֵלַי הַלְיִלָּה
{וַיֹּאמֶר} לוֹ דִּבֶּר: {ס}

יז וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל

הֲלוֹא אִם-קָטַן אֶתָּה בְּעֵינַיִךְ רֹאשׁ שְׁבָטֵי יִשְׂרָאֵל אֶתָּה
וַיִּמְשָׁחֶךָ יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל-יִשְׂרָאֵל:

יח וַיִּשְׁלַחֶךָ יְהוָה בְּדַרְדָּר וַיֹּאמֶר

לְךָ וְהַחֲרַמְתָּה אֶת-הַחֲטָאִים אֶת-עַמְלִק
וְגַלְחַמְתָּ בּוֹ עַד כְּלוֹתָם אֲתָם:

יט וְלָמָּה לֹא-שָׁמַעְתָּ בְּקוֹל יְהוָה

וַתַּעַט אֶל-הַשְּׁלָל וַתַּעַשׂ הַרַע בְּעֵינַי יְהוָה: {ס}

כ וַיֹּאמֶר שָׂאוּל אֶל-שְׂמוּאֵל

אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ בְּקוֹל יְהוָה וְאֵלֶיךָ בְּדַרְדָּר אֲשֶׁר-שָׁלַחְנִי יְהוָה
וְאָבִיא אֶת-אַנְגְּלֵי מֶלֶךְ עַמְלִק וְאֶת-עַמְלִק הַחֲרַמְתִּי:

כא וַיִּקַּח הָעָם מִהַשְּׁלָל צֹאן וּבְקָר רֹאשֵׁית הַחֲרָם

לְזָבַח לַיהוָה אֱלֹהֵיךָ בְּגִלְגָּל: {ס}

כב וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל

הַחֲפֹץ לַיהוָה בְּעֹלוֹת וּזְבָחִים כְּשָׁמַע בְּקוֹל יְהוָה
הִנֵּה שָׁמַע מְזִבַּח טוֹב לְהַקְשִׁיב מִחֶלֶב אֵילִים:

כג כִּי חֲטָאת־קָסָם מְרִי וְאָנוּ וַיִּתְּרָפִים הַפָּצָר

יַעַן מָאֲסַת אֶת-דְּבַר יְהוָה וַיִּמְאָסֶךָ מִמֶּלֶךְ: {ס}

כד וַיֹּאמֶר שָׂאוּל אֶל-שְׂמוּאֵל

חֲטָאתִי כִּי-עָבַרְתִּי אֶת-פִּי-יְהוָה וְאֶת-דְּבַרְיֶיךָ

כִּי יֵרְאֵתִי אֶת-הָעָם וְאֲשָׁמַע בְּקוֹלָם:

כה וַעֲתָה שָׂא נָא אֶת-חֲטָאתִי וְשׁוּב עִמִּי וְאֲשַׁתְּנוּהָ לַיהוָה:

תוכחת שמואל לשאול

ותשובת שאול

"החפץ לה' בעלות וזבחים"

בקשה ראשונה של שאול

"חטאתי... ושוב עמי"

כו וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-שְׂאוּל

[ותשובה]
"לא אשוב עמך"

לֹא אָשׁוּב עִמָּךְ

כז כִּי מֵאִסְתַּהַד אֶת-דְּבַר יְהוָה

וַיִּמְאַסְךָ יְהוָה מִהַיּוֹת מֶלֶךְ עַל-יִשְׂרָאֵל: {ס}

כז וַיִּסָּב שְׂמוּאֵל לְלֶכֶת וַיַּחְזֹק בַּכֶּנֶף-מְעִלּוֹ וַיִּקְרַע: {ס}

ויחזק בכנף מעילו

כח וַיֹּאמֶר אֵלָיו שְׂמוּאֵל

כט קָרַע יְהוָה אֶת-מַמְלַכּוֹת יִשְׂרָאֵל מֵעַלְיָךְ הַיּוֹם

"קרע ה'
את ממלכות
ישראל מעליך"

וּנְתַתָּה לְרַעַף הַטּוֹב מִמֶּךָ:

כו וַיִּסָּב שְׂמוּאֵל לְלֶכֶת וַיַּחְזֹק בַּכֶּנֶף-מְעִלּוֹ וַיִּקְרַע: {ס}

ל וַיֹּאמֶר

בקשה שניה של
שאוול
כבדני בפני בני עמי

ל וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל לְלֶכֶת וַיַּחְזֹק בַּכֶּנֶף-מְעִלּוֹ וַיִּקְרַע: {ס}

וְשׁוּב עִמָּי וְהִשְׁתַּחֲוִיתִי לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ:

לא וַיֵּשֶׁב שְׂמוּאֵל אַחֲרַי שְׂאוּל וַיִּשְׁתַּחוּ שְׂאוּל לַיהוָה: {ס}

שמואל נעה

לב וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל הִגִּישׁוּ אֵלָי אֶת-אַגַּג מֶלֶךְ עַמְלֵק

שמואל מוסף את
אגג

וַיִּלְךָ אֵלָיו אַגַּג מֵעַד-נֶת

וַיֹּאמֶר אַגַּג אֶבֶן סַר מֵרֶ-הַמּוֹת: {ס}

לג וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל כֹּאשֶׁר שִׁפְלָה נָשִׁים חַרְבָּךְ בֶּן-תְּשַׁכַּל מְנַשִּׁים אִמָּךְ

וַיִּשְׁפֹּף שְׂמוּאֵל אֶת-אַגַּג לִפְנֵי יְהוָה בַּגִּלְגָּל: {ס}

----- כאן מסיימים התיאנים -----

לד וַיִּלְךָ שְׂמוּאֵל הַרְמָתָה וְשְׂאוּל עָלָה אֶל-בֵּיתוֹ גִּבְעַת שְׂאוּל:

נפרדים

----- 8 כאן הפטרה -----

והפסק מסתיים בפסוק הבא [לא נכלל בהפטרה]

לה וְלֹא-יִסָּף שְׂמוּאֵל לְרֹאוֹת אֶת-שְׂאוּל, עַד-יוֹם מוֹתוֹ,
כִּי-הִתְאַבֵּל שְׂמוּאֵל אֶל-שְׂאוּל;
וַיְהִי נֶחֱם, כִּי-הִמְלִיךְ אֶת-שְׂאוּל עַל-יִשְׂרָאֵל. {פ}

פורים

קריאה בתורה
בפרשת בשלח, שמות ז', טו-ח

מלחמת ישראל בעמלק, ברפידים

ח וַיָּבֹא עַמְלֵק וַיִּלָּחֶם עִם־יִשְׂרָאֵל בְּרַפִּידִים:

ברפידים

ט וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה

היערכות

בְּחַר־לָנוּ אֲנָשִׁים וְצֵא הַלָּחֶם בְּעַמְלֵק

מִחֹר אַנְכִי נֹצֵב עַל־רֹאשׁ הַגְּבֻעָה וּמַטָּה הָאֱלֹהִים בְּיָדִי:
וַיַּעַשׂ יְהוָה כְּאֲשֶׁר אָמַר לֹא מֹשֶׁה לְהַלָּחֶם בְּעַמְלֵק
וּמֹשֶׁה אֶהְרֹן וְחֹזֵר עָלוּ רֹאשׁ הַגְּבֻעָה:

לוי

יא וְהָיָה כְּאֲשֶׁר יָרִים מֹשֶׁה יָדוֹ וַגִּבֹּר יִשְׂרָאֵל
וּכְאֲשֶׁר יִנָּחַ יָדוֹ וַגִּבֹּר עַמְלֵק:

אחרון וחור
ידי משה

יב וַיְדַי מֹשֶׁה כְּבָדִים וַיִּקְחוּ אֶבֶן וַיִּשְׂימוּ תַחְתָּיו וַיִּשָּׁבַע עָלֶיהָ
וַאֲהָרֹן וְחֹזֵר תָּמְכוּ בְּיָדָיו

מִזָּה אַחַד וּמִזָּה אַחַד וַיְהִי יָדָיו אָמוּנָה עַד־בֹּא הַשָּׁמֶשׁ:

יג וַיַּחַלֵּשׁ יְהוָה אֶת־עַמְלֵק וְאֶת־עַמּוֹ לְפִי־חֶרֶב: {פ}

יהושוע חולש את
עמלק

ישׂראל

יד וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה

כִּי־מַחָה אֶמְחֶה

כְּתָב זֵאת זְכוֹרֹן בְּסֵפֶר וְשִׁים בְּאָזְנֵי יְהוָה

כִּי־מַחָה אֶמְחֶה אֶת־זְכוֹר עַמְלֵק מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם:

טו וַיִּבֶן מֹשֶׁה מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יְהוָה וַיִּנְסִי:

מזבח "יה נסי"

טז וַיֹּאמֶר כִּי־יָד עַל־כֶּסֶף הִיא מִלְחָמָה לַיהוָה בְּעַמְלֵק מִדֶּר דָּר: {פ}{פ}{פ}

טז וַיֹּאמֶר כִּי־יָד עַל־כֶּסֶף הִיא מִלְחָמָה לַיהוָה בְּעַמְלֵק מִדֶּר דָּר: {פ}{פ}{פ}

הספדים קריאת
על את הספוק
האחיון[*]

[*] כַּדֵּי אֶהְיִי מֵיָן 10 פְּסוּקִים, וְאֵין זֶה מִנְהַם הַאֶשְׁכְּנִיָּה.

שבת פרה

פסולות מסדרת 4 השמות

הפרישה בתורה
פרשת ואלה שמותקריאה בתורה: למפטיר
במדבר פ"א חקת, פרק י"ט

אפר פרה אדומה להכנת מי נידה

פרק יט

א וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר:
 ב זֹאת חֻקַּת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לֵאמֹר
 דָּבָר וְאֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וַיִּקְחוּ אֵלֶיךָ פֶּלֶא אֲדָמָה תְּמִימָה אֲשֶׁר אֵין־בָּהּ מוּם אֲשֶׁר לֹא־עָלָה עָלֶיהָ עֵל:
 ג וַיִּתְּתֶם אֹתָהּ אֶל־אַלְעָזָר הַכֹּהֵן
 וְהוֹצִיא אֹתָהּ אֶל־מַתּוּץ לַמַּחֲנֶה וַשְׁחֹט אֹתָהּ לִפְנָיו:

פרה אדומה

- שחיטה

הכנת האפר

ד וּלְקַח אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן מִדְּמָה בְּאֶצְבָּעוֹ
 וְהָיָה אֶל־זֶכֶח פְּנֵי אֹהֶל־מוֹעֵד מִדְּמָה שֶׁבַע פַּעַמַּיִם:
 ה וַיִּשְׂרַף אֶת־הַפֶּלֶא לְעֵינָיו
 אֶת־עֲרֵה וְאֶת־בִּשְׂרָה וְאֶת־דָּמָה עַל־פְּרִשָׁה וַיִּשְׂרַף:
 ו וּלְקַח הַכֹּהֵן עֵץ אֲרָז וְאֶזְבִּי וּשְׁנֵי תוֹלְעֹת
 וְהִשְׁלִיךְ אֶל־תּוֹךְ שַׂרְפַּת הַפֶּלֶא:

- הזאה

- שריפה

- השלכה [הכהן]

היטהרות הכהן

ז וּכְבֹס בְּגָדָיו הַכֹּהֵן וְרַחֵץ בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם וְאַחַר יָבֵא אֶל־הַמַּחֲנֶה
 וְטָמֵא הַכֹּהֵן עַד־הָעֶרֶב:

ח וְהִשְׂרַף אֹתָהּ יְכַבֵּס בְּגָדָיו בַּמַּיִם וְרַחֵץ בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד־הָעֶרֶב:

היטהרות השורף

ט וְאָסַף אִישׁ טְהוֹר אֶת אֹפֶר הַפֶּלֶא וְהִנִּיחַ מַתּוּץ לַמַּחֲנֶה בְּמִקּוֹם טְהוֹר
 וְהִיטָה לְעֵדוּת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁמֶרֶת לְמוֹי נֶדֶה חַטָּאת הוּא:

האפר - למשמרת

י וְכֹבֵס הָאָסַף אֶת־אֹפֶר הַפֶּלֶא אֶת־בְּגָדָיו וְטָמֵא עַד־הָעֶרֶב

היטהרות האוסף

וְהִיטָה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וּלְגֵר הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם לְחֻקַּת עוֹלָם:

חוקת עולם

טומאת מת

יא הַנִּנְעָה בְּמֵת לְכָל־נֶפֶשׁ אָדָם

טומאת מגע

וְטָמֵא שִׁבְעַת יָמִים:

טמא 7 ימים

יב הוּא יִתְחַטֵּא בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִטְהַר

טהרה ע"י חיטוי

וְאִם־לֹא יִתְחַטֵּא בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי לֹא יִטְהַר:

יג כֹּל-הַנִּגְנַע בְּמַת בְּנִפְשׁ הָאָדָם אֲשֶׁר-יָמוּת וְלֹא יִתְחַטָּא
 אֶת-מִשְׁכַּן יְהוָה טָמֵא וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִיִּשְׂרָאֵל
 כִּי מִי נִדְּהָ לֹא זָרַק עָלָיו טָמֵא יְהוָה עוֹד טָמְאָתוּ בּוֹ:

כרת לטמא מת
שלא יתחטא

יד זאת התורה אדם כִּי-יָמוּת בְּאֵהָל
 כֹּל-הַבָּא אֶל-הָאֵהָל וְכֹל-אֲשֶׁר בְּאֵהָל יִטְמָא שְׁבַעַת יָמִים:
 טו וְכֹל כְּלֵי פְתוּחַ אֲשֶׁר אֵין-צְמִיד פְּתוּל עָלָיו טָמֵא הוּא:

טומאת אוהל

אדם באוהל המת

כלי באוהל המת

טז וְכֹל אֲשֶׁר-יָנַע עַל-פְּנֵי הַשֶּׁדֶה
 בַּחֲלָל-חֶרֶב אֹו בְּמַת אֹו-בַעֲצָם אָדָם אֹו בַקָּבֵר יִטְמָא שְׁבַעַת יָמִים:

טומאת מגע
בשדה

יז וְלִקְחוּ לְטָמֵא מֵעֵפֶר שְׂרָפַת הַחֲטָאֹת וְנָתַן עָלָיו מִיַּם חַיִּים אֶל-כְּלֵי:

הכנת מי נידה

יח וְלָקַח אֲזוּב וְשִׁבְל בְּמִיַּם אִישׁ טְהוֹר
 וְהִזָּה עַל-הָאֵהָל וְעַל-כָּל-הַכֵּלִים וְעַל-הַנֶּפְשׁוֹת אֲשֶׁר הָיוּ-שָׁם
 וְעַל-הַנִּגְנַע בַּעֲצָם אֹו בַחֲלָל אֹו בְּמַת אֹו בַקָּבֵר:

נוהח החיטוי [במי
נידה]

יט וְהִזָּה הַטְּהַר עַל-הַטָּמֵא בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
 וְחֲטָאוּ בַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וַכִּבָּס בְּנִדְיוֹ וְרָחַץ בַּמַּיִם וְשָׁהַר בְּעֶרְבּ:

כ ואיש אשר יטמא ולא יתחטא ונכרתה הנפש ההוא מתוך הקהל
 כי את-מקדש יהוה טמא מי נדה לא זרק עליו טמא הוא:

כרת לטמא
שלא יתחטא

כא והיתה להם לחקת עולם

חוקת עולם

וכמה מִי-הַנִּדְּהָ יַכְבֵּס בְּנִדְיוֹ
 וְהַנִּגְנַע בְּמִי הַנִּדְּהָ יִטְמָא עַד-הָעֶרֶב:

מִי-נִדְּהָ מִטְּמָאִים
במשא ומגע

כב וְכֹל אֲשֶׁר-יָנַע-בּוֹ הַטָּמֵא יִטְמָא
 וְהַנֶּפֶשׁ הַנִּגְנַעַת הַטָּמֵא עַד-הָעֶרֶב: {פ}

הנטמא
מטמא-מת

הפטרת שבת פרה

יחזקאל: לו, טו – טו, פה הפרק

טז וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר:

חטאי ישראל,
העונש

יז בֶּן-אָדָם

בית ישראל וְשָׁבִים עַל-אֲדָמָתָם וַיִּטְמְאוּ אוֹתָהּ בְּדַרְכָּם וּבַעֲלִילוֹתָם
 כְּטָמְאֹת הַנִּדְּהָ הָיְתָה דַרְכָּם לִפְנָי:

ישראל טמאו את
הארץ

יח וְאֲשַׁפְּדָה חַמְתִּי עֲלֵיהֶם עַל-הַדָּם אֲשֶׁר-שָׁפְכוּ עַל-הָאָרֶץ
 וּבְגִלְדֵיהֶם טָמְאוּהָ:

ואפיין אהב בגוים

יט וְאָפִיץ אֹתָם בְּגוֹיִם וַיִּזְרוּ בְּאֲרָצוֹת כְּדָרְכָם וְכַעֲלִילוֹתָם שִׁפְטֵתֵיהֶם:

כ וַיָּבֹאוּ אֶל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־בָּאוּ שָׁם וַיַּחֲלִלוּ אֶת־שֵׁם קְדֹשִׁי
בְּאָמַר לָהֶם עִם־יְהוָה אֱלֹהֵי וּמֵאֲרָצוֹ יֵצְאוּ:

בין הגוים - ויחללו
את־שם קדשי

גאולת ישראל
ובנין הארץ

כא וְאָחֲמַל עַל־שֵׁם קְדֹשִׁי

[הסיבה:] 'ואחמל
על־שם קדשי'

אֲשֶׁר חָלְלֵהוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּגוֹיִם אֲשֶׁר־בָּאוּ שָׁמָּה: {פ}

כב לָכֵן אָמַר לְבֵית־יִשְׂרָאֵל

כָּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה

לֹא לְמַעַנְכֶם אֲנִי עֹשֶׂה בֵּית יִשְׂרָאֵל

"לא למענכם"

כג כִּי אִם־לְשֵׁם־קְדֹשִׁי אֲשֶׁר חָלְלֵתֶם בְּגוֹיִם אֲשֶׁר־בָּאתֶם שָׁם:

וְקִדַּשְׁתִּי אֶת־שְׁמִי הַגָּדוֹל הַמְּחַלְלֵל בְּגוֹיִם אֲשֶׁר חָלְלֵתֶם בְּתוֹכָם

וַיִּדְרְעוּ הַגּוֹיִם כִּי־אֲנִי יְהוָה

נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה בְּהַקְדָּשִׁי בְּכֶם לְעֵינֵיהֶם:

אקדש שמי, שידעו
הגוים

כד וְלִקְחַתִּי אֹתְכֶם מִן־הַגּוֹיִם וּקְבַצְתִּי אֹתְכֶם מִכָּל־הָאֲרָצוֹת

וְהִבֵּאתִי אֹתְכֶם אֶל־אֲדֹמַתְכֶם:

גאולת ישראל
וטיהורם

כה וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מִיַּם טְהוֹרִים וּשְׁתַּרְתֶּם

מִכָּל טְמֵאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל־גְּלוּלֵיכֶם אֲשֶׁתֶּר אֹתְכֶם:

כו וְנָתַתִּי לָכֶם לֵב חֲדָשׁ וְרוּחַ חֲדָשָׁה אֲתֶן בְּקִרְבְּכֶם

וְהִסְרֹתִי אֶת־לֵב הָאֲבָן מִבְּשַׂרְכֶם וְנָתַתִּי לָכֶם לֵב בָּשָׂר:

כז וְאֶת־רוּחִי אֲתֶן בְּקִרְבְּכֶם

וְעִשִׂיתִי אֵת אֲשֶׁר־בְּחַקִּי תִלְכוּ וּמִשְׁפָּטֵי תִשְׁמְרוּ וְעִשִׂיתֶם:

כח וַיִּשְׁבַּתֶּם בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְאַבְתִּיכֶם

וְהִיַּתֶּם לִי לְעָם וְאֲנֹכִי אֶהְיֶה לָכֶם לֵאלֹהִים:

ישיבת בטח בארץ

כט וְהוֹשַׁעְתִּי אֹתְכֶם מִכָּל טְמֵאוֹתֵיכֶם

ל וְקִרְאתִי אֶל־הַדָּגָן וְהַרְבִּיתִי אֹתוֹ וְלֹא־אֲתֶן עֲלֵיכֶם רָעָב:

שפע

וְהַרְבִּיתִי אֶת־פְּרֵי הָעֵץ וְהִתְנַבַּחַת הַשָּׂדֶה

לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא תִקְחוּ עוֹד חֶרֶפֶת רָעָב בְּגוֹיִם:

לא וזכרתם את-דרכיכם הרעים ומעלליכם אשר לא-טובים ונקטתם בפניכם על עונתיכם ועל תועבותיכם:
 לב לא למענכם אני-עשה נאם אדני יהוה ונדע לכם בִּזְשׁוֹ וְהַקְּלָמוֹ מִדְּרָכֵיכֶם בֵּית יִשְׂרָאֵל: {ס}
 לג כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה

זכרתם דרכיכם הרעים

"לא למענכם" [פעם שניה]

בין הארץ והפרכת השמה

ביום טהרי אתכם מפל עונותיכם והושבתי את-הערים ונבנוי החרבות:
 לד והארץ הנשמה תעבד תחת אשר היתה שממה לעיני כל-עובר:
 לה ואמרו הארץ הלזו הנשמה היתה כגן-עדן והערים החרבות והנשמות והנהרסות בצורות יִשְׁבוּ:

ידעו הגוים

לו וידעו הגוים אשר ישארו סביבותיכם כי אני יהוה בניתל הנהרסות נטעתי הנשמה אני יהוה דברתי ועשיתי: {ס}

----- כאן סוף הפסוק והתנ"ך -----

לז כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה
 עוד זאת אדרש לבית-ישראל לעשות להם ארבה אתם כצאן אדם:
 לח כצאן קדשים כצאן ירושלם במועדיה
 כן תהלינה הערים החרבות מלאות צאן אדם וידעו כי-אני יהוה: {פ}

רבי העם

שבת פרשת החודש

הקריאות מסדורת 4 השבתות

הפרשה בתורה [ספר ראשון]

פרשת אותו השבוע

ואת חף ראק חודש קשמת, הוצלה עיסי קורא טט את עביצו, והעקיצו קורא להגן [הספר שני] בפרשת פינחס מתוך קרבנות תמידין ומוספין [במדבר כח]. ומספיקיט עסקי בוא [ראק בהמשך]

פרק כח

קרבן מוסף שבת

ט וביום השבת

עולה: בהמות

שני־כבשים בני־שנה תמימם

מנחה ונסך

ושני עשרנים סלת מנחה בלילה בשמן ונסכו:

י. עלת שבת בשבתו על־עלת התמיד ונסכה: {פ}

בראשי חודשים

יא ובראשי חדשיכם

עולה:

תקריבו עליה ליהוה

בהמות

פרים בני־בקר שנים

ואיל אחד

קבשים בני־שנה שבעה תמימם:

מנחות לעולה

יב ושלשה עשרנים סלת מנחה בלילה בשמן לפך האחד

ושני עשרנים סלת מנחה בלילה בשמן לאיל האחד:

יג ועשרון עשרון סלת מנחה בלילה בשמן לכבש האחד

עלה ריח ניחח אשה ליהוה:

נסכים לעולה

יד ונספיהם

חצי יהיו יהיה לפך

ושלישת התין לאיל

ורביעת התין לכבש גגן

זאת עלת חדש בקדשו לחדשי השנה:

שעיר לחטאת

טו ושעיר עזים אחד לחטאת ליהוה

על־עלת התמיד ועשה ונסכו: {ס}

[גם] עלת התמיד

קריאה בתורה לבופטיר

[הספר שני, וקרא חודש עסקי עיסי]

מתוך פרשת בא [שמות יב]

חוקי פסח מצרים ופסח דורות

פרק יב

א ויאמר יהוה אל־משה ואל־אהרן בארץ מצרים לאמר:

ב החדש הזה לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם לחדשי השנה:

ניסן - ראשון לחדשי השנה

<p>ג דָּבָרוּ אֶל־כָּל־עַדְתֵּי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר</p>	<p>פסח מצרים</p>
<p>בַּעֲשֶׂר לַחֹדֶשׁ הַזֶּה וַיִּקְחוּ לָהֶם אִישׁ שֶׁה לְבֵית־אָבֶת שֶׁה לְבֵיתוֹ: ד וְאִם־יִמְעַט הַבַּיִת מִהַיּוֹת מִשֶּׁה וְלָקַח הוּא וּשְׂכֵנוֹ הִקְרִיב אֶל־בֵּיתוֹ בְּמִכְסַת נֹפֶשֶׁת אִישׁ לְפָנָיו אֲכָלוּ תִּכְסּוּ עַל־הַשֶּׁה: ה שֶׁה תָּמִים זָכַר בֶּן־שָׁנָה יִהְיֶה לָכֶם מִן־הַכֹּבָשִׁים וּמִן־הָעֵזִים תִּקְחוּ:</p>	<p>הכנת שֶׁה לזבח [י' בניסן] [ה' בניסן]</p>
<p>ו וְהָיָה לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת עַד אַרְבַּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַזֶּה וְשָׁחֲטוּ אֹתוֹ כָּל קָהָל עַדְת־יִשְׂרָאֵל בֵּין הָעֲרָבִים: ז וְלָקַחוּ מִן־הַדָּם וְנָתְנוּ עַל־שְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת וְעַל־הַמַּשְׁקוֹף עַל הַבָּתִּים אֲשֶׁר־יֹאכְלוּ אֹתוֹ בָּהֶם:</p>	<p>שחיטה [י"ד בניסן בין הערבים] הדם על המזוזות ועל המשקוף</p>
<p>ח וְאֲכָלוּ אֶת־הַבָּשָׂר בַּלַּיְלָה הַזֶּה צִלִּי־אֵשׁ וּמִצּוֹת עַל־מֵרְרִים יֹאכְלוּהוּ: ט אֶל־תֹּאכְלוּ מִמֶּנּוּ נֶאֱ וּבָשָׂל מִבָּשָׂל בְּמַיִם כִּי אִם־צִלִּי־אֵשׁ רֹאשׁוֹ עַל־כַּרְעָיו וְעַל־קַרְבּוֹ: י וְלֹא־תִירֹו מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֶר וְהִנָּתַר מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֶר בָּאֵשׁ תִּשְׂרָפוּ: יא וְכָכָה תֹאכְלוּ אֹתוֹ</p>	<p>כללי אכילת זבח הפסח</p>
<p>מִתְנִיבֵיכֶם חֲגָרִים נַעֲלִיכֶם בְּרִגְלֵיכֶם וּמִקְלָכֶם בְּיַדְכֶם וְאֲכַלְתֶּם אֹתוֹ בַּחֲפוּזִין בְּסַח הוּא לִיהֲוָה: יב וְעַבְרַתִּי בְּאֶרֶץ־מִצְרַיִם בַּלַּיְלָה הַזֶּה וְהַכִּיתִי כָל־בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מֵאָדָם וְעַד־בְּהֵמָה וּבְכָל־אֱלֹהֵי מִצְרַיִם אֶעֱשֶׂה שְׁפָטִים אֲנִי יְהוָה: יג וְהָיָה הַדָּם לָכֶם לְאֹת עַל הַבָּתִּים אֲשֶׁר אַתֶּם שָׁם וְרֹאֲתִי אֶת־הַדָּם וּפָסַחְתִּי עֲלֵיכֶם וְלֹא־יְהִיָה בְּכֶם נֹגֵף לְמִשְׁחִית בְּהַכַּתִּי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם:</p>	<p>ה' יפסח על בתי ישראל</p>
<p>יד וְהָיָה הַיּוֹם הַזֶּה לָכֶם לְזִכְרוֹן וְחַגְתֶּם אֹתוֹ תַּג לִיהֲוָה לְדֹרֹתֵיכֶם חֲקַת עוֹלָם תִּחְנְגְהוּ:</p>	<p>פסח לדורות זכרון, חג</p>
<p>טו שְׁבַעַת יָמִים מִצּוֹת תֹאכְלוּ אֹךְ בֵּינֹם הָרֹאשׁוֹן תִּשְׁבִּיתוּ שְׂאֵר מִבְּתֵיכֶם כִּי וְכָל־אֲכָל חֵמֶץ וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ תְּהוּא מִיִּשְׂרָאֵל מִיּוֹם הָרֹאשׁוֹן עַד־יוֹם הַשְּׁבִיעִי:</p>	<p>מצות להשביט השאור</p>
<p>טז וּבְיּוֹם הָרֹאשׁוֹן מִקְרָא־קֹדֶשׁ וּבְיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלֹאכָה לֹא־יעֲשֶׂה בָּהֶם אֹךְ אֲשֶׁר יֹאכְל לְכָל־נֶפֶשׁ הוּא לְבָדוֹ יַעֲשֶׂה לָכֶם:</p>	<p>איסור מלאכה ביום הראשון וביום השביעי</p>

יז ושמרתם את המצות
 כי בעצם היום הזה הוצאתי את צבאותיכם מארץ מצרים
 ושמרתם את היום הזה לדורותיכם חקת עולם:
 יח בראשון בארבעה עשר יום לחדש בערב האכלו מצת
 עד יום האחד ועשרים לחדש בערב:
 יט שבעת ימים שאר לא ימצא בבתים
 כו כל-אכל מחמצת ונכרתה הנפש ההוא מערת ישראל
 בגר ובאזרח הארץ:
 כז כל-מחמצת לא תאכלו בכל מושבתים תאכלו מצות: {פ}

שמירת מצות המצות
 איסור הימצאות שאור
 כרת על אכילת מחמצת

הפטרת פרשת הזוודע
 יחזקאל: החל מפרק מ"ה פסוק י' – ועד פרק מ"ו פסוק י"ח
 התיאום, האלכניס, הספרדים, התולדות, הסיימס, פמקאות, אונס, [גהא]

הפטרה זאת הינה חלק מנבואת יחזקאל על בית המקדש, המתחילה בפרק מ' ומסתיימת בפרק מ"ו פסוק יב. יחזקאל חי בגלות בבל לאחר חורבן המקדש הראשון, ועל כן היה סביר שהוא מנתבא על בית המקדש השני, שאכן הוקם כשבעים שנה לאחר חורבן בית המקדש הראשון. אלא שמידות ופרטים אחרים המתוארים בנבואתו אלה אינן תואמות לא את המקדש הראשון ולא את השני. מסיבה זאת מקובל על חז"ל שהנביא מתכוון לבית המקדש השלישי שלא יחרב לעולם.

בהפטרנו שלושה נושאים:

- [א] התיימנים מתחילים בפסוק י', והנושא בפסוקים י' – יג הוא: שימוש במידות צדק.
 אנו מביאים גם את פסוק 6' תחילת הפטרה, שהייתה מהחוקה את הכותרת keif.
- [ב] בבית המקדש העתידי לקום: תרומות למקדש, קרבנות בניסן ובסוכות, נהלים בשבתות וחגים, עולת הנשיא בשבת וראש חודש, נהלי כניסה ויציאה למקדש.
- [ג] דיני הורשת נשיא לבניו.

ט כה-אמר אדני יהוה,
 רב-לכם נשיאי ישראל -- חמס ושד הסירו, ומשפט וצדקה עשו;
 הרימו גרשתיכם מעל עמי, נאם אדני יהוה.

אלא קוראים
 הפטרה
 פתיחה אלו
 מידות אצק

[א] קריאה לשימוש במידות צדק

--- כאן מתחילים התיאום ---

י. מאזני-צדק ואיפת-צדק ובת-צדק יהי לכם:
 יא האיפה והבת תכן אחד יהיה לשאת מעשר החמר הבת
 ועשירת החמר האיפה אל-החמר יהיה מתכנתו:
 יב והשקל עשרים גרה עשרים שקלים חמשה ועשרים שקלים עשרה
 וחמשה שקל המנה יהיה לכם:

[ב] בבית המקדש העתידי לקום

יג זאת התרומה אשר תרמו

תרומות למקדש

ששית האיפה מתמר החטים וששיתם האיפה מחמר השערים:
יד ולחם השמן הבת השמן מעשר הבת מן-הכר עשרת הבתים חמר
כיעשרת הבתים חמר:
טו ושה אחת מן-הצאן מן-המאתים ממשקה ישראל למנחה ולעולה
ולשלמים לכפר עליהם נאם אדני יהוה: {פ}

---- כאן מתחילים האשכנזים ----

טז כל העם הארץ יהיו אל-התרומה הזאת לנשיא בישראל:

[סיום תרומות
למקדש]

יז ועל-הנשיא יהיה העולות והמנחה והנסך
בחגים ובחדשים ובשבתות בכל-מועדי בית ישראל
הוא יעשה את-החטאת ואת-המנחה ואת-העולה ואת-השלמים
לכפר בעד בית-ישראל: {ס}

הקרבת המוטלים
על הנשיא

---- כאן מתחילים הסכרדיים ----

יח כה-אמר אדני יהוה

קרבות

בראשון באחד לחודש

בשבוע #1 בניסן
א' בניסן

תקח פר-בן-בקר תמים וחטאת את-המקדש:

יט ולקח תכהן מידם תחטאת ונתן אל-מזוזת הבית

ואל-ארבע פנות העזרה למזבח ועל-מזוזת שער החצר הפנימית:

ז' בניסן

כ וכן תעשה בשבעה בחודש מאיש שגה ומפתי וכפרתם את-הבית:

בפסח

כא בראשון בארבעה עשר יום לחודש יהיה לכם הפסח

י"ד בניסן: הפסח

חג שבעות ימים מצות יאכל:

כב ועשה הנשיא בינם יהוא בערו ובעד כל-עם הארץ פר חטאת:

כג ושבעת ימי-החג יעשה

בשבעת ימי החג
[פסח]

עולה ליהנה

שבעת פרים ושבעת אילים תמימם ליום שבעת הימים

וחטאת שעיר עזים ליום:

כד ומנחה איפה לפר ואיפה לאיל יעשה ושמן היו לאיפה:

בסוכות

בט"ו בתשרי

כה בשביעי בחמשה עשר יום לאחד שבחג יעשה כאלה שבעת הימים
 כחטאת כעלה וכמנחה וכשמן: {ס}

פרק מו

נהלים בשבתות
 וראשי חודשים

א כה אמר אדני יהוה

שער הקצר הפנימית הפנה קדים יהנה סגור ששת ימי המעשה
 וביום השבת יפתח וביום החדש יפתח:

ב ובא הנשיא דרך אולם השער מחוץ ועמד על מזוזת השער
 ועשו הפהנים את עולתו ואת שלמיו

ג והשתחוה על מפתן השער ויצא והשער לא יסגר עד הערב:

ג והשתחונו עם הארץ

פתח השער יהוא בשבתות ובחדשים לפני יהוה:

ד ותעלה אשר יקרב הנשיא ליהנה

ה ביום השבת ששה כבשים תמימים ואיל תמים:

ה ומנחה איפה לאיל ולכבשים מנחה מתת ידו ושמן תין לאיפה: {ס}
 ו וביום החדש

ז פך בן בקר תמימים וששת כבשים ואיל תמימים יהיו:

ח ואיפה לפך ואיפה לאיל יעשה מנחה ולכבשים פאשר תשיג ידו
 ושמן תין לאיפה:

עולת הנשיא

ביום השבת

ביום החודש
 (ראש חודש)

נהלי כניסה ויציאה

ח ובבוא הנשיא דרך אולם השער יבוא ובדרכו יצא:

ט ובבוא עם הארץ לפני יהוה במועדים

י תבא דרך שער צפון להשתחות יצא דרך שער נגב

יבא דרך שער נגב יצא דרך שער צפונה

לא ישוב דרך השער אשר בא בו כי נכחו (אז) יצא:

יג והנשיא בתוכם בבואם יבוא ובצאתם יצאו:

יד ובחגים ובמועדים תהיה המנחה

איפה לפך ואיפה לאיל ולכבשים מתת ידו ושמן תין לאיפה: {פ}

הנשיא

עם הארץ
 במועדים
 [3 רגלים]

הנשיא והעם
 במועדים

המנחה בחגים
 ובמועדים

יב וְכִי־יַעֲשֶׂה הַנָּשִׂיא נְדָבָה עוֹלָה אֶן־שְׁלָמִים נְדָבָה לַיהוָה
וּפָתַח לוֹ אֶת־הַשַּׁעַר הַפְּנֵה קָדִים
וַעֲשֵׂה אֶת־עֹלֹתוֹ וְאֶת־שְׁלָמָיו כַּאֲשֶׁר יַעֲשֶׂה בְּיוֹם הַשַּׁבָּת
וַיֵּצֵא וְסָגַר אֶת־הַשַּׁעַר אַחֲרַי צֵאתוֹ:

קרבנות הנשיא
במי חול

יג וְכִבֵּשׂ בֶן־שָׁנָתוֹ תָּמִים תַּעֲשֶׂה עוֹלָה לַיּוֹם לַיהוָה
בַּבֶּקֶר בַּבֶּקֶר תַּעֲשֶׂה אֹתוֹ:

עולת ומנחת
הבוקר [קרוב
התמיד של בוקר]

יד וּמִנְחָה תַעֲשֶׂה עֲלָיו בַּבֶּקֶר בַּבֶּקֶר
שְׁשִׁית הָאֵיפָה וְשִׁמֹן שְׁלִישִׁית הַהֵינִן לַרֶס אֶת־הַסֹּלֶת
מִנְחָה לַיהוָה חֲקוֹת עוֹלָם תִּמְדִּד:
טו (ועשו) יַעֲשׂוּ אֶת־הַכֶּבֶשׂ וְאֶת־הַמִּנְחָה וְאֶת־הַשֶּׁמֶן בַּבֶּקֶר בַּבֶּקֶר
עוֹלֹת תִּמְדִּד: {ס}

--- כאן סיומנים הספרדים --- [האכאניס משוכים צד הסוף]

[ג] דיני הורשת נשיא לבניו

טז כֹּה־אָמַר אֲדַנִּי יְהוָה
כִּי־יָתֵן הַנָּשִׂיא מִתְּנָהּ לְאִישׁ מִבְּנָיו נִחְלָתוֹ הִיא לְבָנָיו תְּהִיָּה
אֲחֻזָּתָם הִיא בְּנִחְלָה: {ס}
יז וְכִי־יָתֵן מִתְּנָה מִנִּחְלָתוֹ לְאַחַד מֵעַבְדָּיו
וְהָיְתָה לוֹ עַד־שְׁנַת הַדְּרוֹר וְשָׁבַת לְנָשִׂיא
אֶד נִחְלָתוֹ בְּנָיו לָהֶם תְּהִיָּה:
יח וְלֹא־יִקַּח הַנָּשִׂיא מִנִּחְלָת הָעָם לְהוֹנִתָם מֵאֲחֻזָּתָם
מֵאֲחֻזָּתוֹ יִנְחַל אֶת־בְּנָיו לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא־יִבְצֻ עָמִי אִישׁ מֵאֲחֻזָּתוֹ: